

[Hartel.]

Mangel paa Driftskapital og Kreditmuligheder, og den udstrakte Anvendelse, der gøres af Høstpantebreve her i Landet, har ogsaa sin Betydning i denne Sammenhæng, idet der skal skaffes Dækning, og saa maa man sælge, om ikke à tout prix, saa dog til meget lav Pris. Den eneste Maade, hvorpaa der, saa vidt jeg kan se, kunde dæmmes op for de Ulemper, som dette betyder for Landbruget, var den, at der under Statens Kontrol oprettedes Kornlagre — der kunde ogsaa træffes Aftale med en Række bestaaende Firmaer, som raader over fornøden Pakhusplads —, og paa disse Lagre skulde Landmændene saa aflevere Kornet og faa udbetalt en Forskudssum paa 90 pCt. af den tilsigtede Minimalpris. Hvis saadanne Foranstaltninger blev truffet, vilde ingen være tvunget til at afhænde sit Korn under Priser, som Loven mener at det rettelig skal sælges til, og det vilde betyde en økonomisk Sikring af den enkelte Landmands Stilling.

Det er i Grunden Hovedtrækkene i de Synspunkter, som jeg mener burde lægges til Grund, naar vi gaar til at gennemføre en Kornordning, og jeg maa beklage, at man, om end der paa visse Punkter er et Tilløb til at imødekomme disse Synspunkter, i Hovedtrækkene endnu er saa langt fra at gaa ind paa den Linie, jeg her har optrukket, at det derfor vil være forstaaeligt, naar jeg siger, at vi ikke er i Stand til at medvirke ved Lovforslagets Gennemførelse i dets nuværende Skikkelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordang): Jeg takker Ordførerne for de to Regeringspartier for Tilslutningen til Lovforslaget, og jeg takker Ordførerne for Venstre og Det konservative Følkeparti, fordi de har udtalt Velvilje over for Forslaget og erklæret sig rede til at deltage i en Behandling i et Udvalg for at søge at naa til et Resultat, som de store Partier kan stemme for. Jeg er derimod ikke i Stand til at bringe en Tak til Bondepartiet, for de gaar jo, jeg kan næsten sige af Princip, mod alt, hvad jeg fremsætter af Forslag. Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er faldet.

Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige i Anledning af hans Udtalelse om, at Kornpriserne bør sættes højere op end fastsat her i Lovforslaget, at naar jeg har fastholdt de samme Priser som i 1937-Loven, saa er det, fordi jeg ved, at Fastsættelsen af disse Priser er et stort Stridsspørgsmaal. Da Loven i Øjeblikket

ikke har nogen Værdi, men kun er en Sikkerhedsforanstaltning over for en helt anden Situation end den, vi er inde i nu, saa har jeg ikke fundet det rigtigt at fremkalde en Strid, som maaske kan undgaas. Dersom man ønsker at drøfte Spørgsmaalet i Udvalget, er jeg rede hertil, men vil dog haabe, at Resultatet ikke bliver, at man deler sig, saaledes at Loven paa dette Punkt ikke kan forlænges, for selv om disse Minimalpriser ingen Betydning har nu, saa er Forholdene saa usikre, at jeg synes, det er rigtigt at have en Lov med et saadant Indhold i en paakommende Situation.

Til det ærede Medlem Hr. Grønning vil jeg gerne i Anledning af hans Udtalelse om, at Kornloven burde have en anden Gyldighedsperiode, sige, at det er jo et Spørgsmaal, som har været fremdraget Gang efter Gang, men da disse forskellige Love jo hører sammen, har man inden for Organisationerne ment det rigtigt fremdeles at fastholde Lovens Gyldighed til Udgangen af Kalenderaaret. Jeg tror derfor, det er rigtigt, alt taget i Betragtning, at man ogsaa gør det fremdeles.

Det ærede Medlem vilde naturligvis have betydelig højere Minimalpriser for Kornet og udtalte, at man burde op paa Maksimalpriserne, men det ærede Medlem kan jo nok forstaa, at saa bliver Maksimalpriserne Minimalpriser, og det kan ikke være Meningen. Hvis det ærede Medlem ikke kan gaa med til Gennemførelse af Lovforslaget paa anden Betingelse, saa maa Lovforslaget enten falde eller gennemføres uden det ærede Medlems Medvirken. Det kan han være overbevist om.

Det ærede Medlem udtalte angaaende Svineordningen, at jeg gennem den Fordeling, jeg nu foreslaar, havde erkendt, at 1937-Ordningen var forkert. Nej, ingenlunde. Jeg føler mig overbevist om, at kommer vi ind i en Situation som den, vi havde i 1937, bliver man nødt til igen at gennemføre en Ordning som den af 1937. Naar Forholdene maatte arte sig saaledes under de begrænsede Afsætnings- og Produktionsvilkaar, at Stillingen til en Tid er betydelig gunstigere for de større Landmænd end for de mindre, ja, saa maa man tage Hensyn hertil og tilrettelægge Svinereguleringen paa en saadan Maade, at de mindre Landbrug i hvert Fald faar en gunstigere Stilling, end de større Landmænd faar paa dette Felt. Men Forholdene har jo ændret sig med Hensyn til Muligheden for Tildeling af Svinekort. Det er, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andersen sagde, saaledes, at man nu kan uddele